

پرسشهای شما

○ در بعضی از شهرها افزایش دانش آموز دارید، چرا به جای افزایش تعداد دانش آموزان «امکانات» را افزایش نمی‌دهید؟

● وقتی امکان پذیرش بیشتر وجود دارد، نمی‌توانیم واجدین شرایط را از حضور در مراکز محروم کنیم. از طرف دیگر، از سال ۱۳۸۰ کلیه امکانات در اختیار سازمان آموزش و پرورش استان و نوسازی و تجهیز مدارس استان قرار دارد؛ لذا کاهش یا افزایش دانش‌آموز در این امر تأثیری ندارد. مرکز آموزشی صرفاً می‌تواند سرانته دانش‌آموزی بیشتری را از استان درخواست کند. ○ آیا فکر نمی‌کنید تیزهوشی مختص درس تنها نیست و شاید فردی در تحقیقات یا پژوهش‌های علمی تیزهوش باشد، نه در حفظ کردن؟ جو سازمان شما اصلاً به گونه‌ای نیست که چنین کسانی بتوانند در زمینه‌های دیگر کار کنند.

● شما موردی را در سمپاد نمی‌بینید که ما شاگرد اول‌ها را تشویق کرده باشیم - البته گاهی در مراکز این اتفاق می‌افتد - اما در جهت حرکت به سوی «پژوهش» علاوه بر «جشنواره خوارزمی» که سمپادها در آن شرکت می‌کنند، چند سال است که به طرحها و پروژه‌های دانش‌آموزی مراکز سمپاد، جوایزی تعلق می‌گیرد که میزان آن از سقف جوایز «جشنواره جوان خوارزمی» بیشتر است. ما تلاش می‌کنیم میزان این جایزه را افزایش دهیم.

○ شما که می‌گوئید ما نمی‌توانیم کسی را مجبور کنیم در «رشته انسانی» شرکت کند، چرا تبلیغات لازم در این مورد صورت نمی‌گیرد تا بچه‌ها مشتاق بشوند؟

● زمانی رویکرد به رشته «ریاضی فیزیک» همراه با افت روبرو شده بود، با المپیاد ریاضی و کامپیوتر این رویکرد تقویت گردید. برای گرایش به علوم انسانی، «المپیاد ادبی» مطرح

شد و با پیگیری ریاست سمپاد، این المپیاد برای رشته‌های ریاضی و فیزیک هم صاحب سهمیه جداگانه شد، به طوری که اکنون این رشته‌ها ۶ سهمیه طلای کشوری «ادبی» دارند. در مراکز هم اگر ۱۰ داوطلب داشته باشیم رشته «علوم انسانی» راه اندازی می‌شود؛ در غیر این صورت تأمین هزینه کلاس باید از حق‌الثبت‌ها صورت گیرد که در تمام شرایط ما موافق تشکیل آن هستیم و تشویق نوع دیگری را هم نمی‌شناسیم.

○ آیا سمپادهای راهنمایی برای ورود به دبیرستان، دارای سهمیه هستند؟

● بارها اعلام کرده‌ایم دانش‌آموزان سمپادی سوم راهنمایی در صورت کسب نتایج موفق در طول ۳ سال تحصیل نباید دل‌پاره‌ای از کنکور ورودی به دبیرستان داشته باشند، ولی وقتی در نمرات «علوم» و «ریاضی» در طول تحصیل سه ساله، به خصوص نیمسال اول سال سوم راهنمایی، نمره مطلوبی نداشته باشند و نمرات کنکور ورودی به دبیرستان آنها هم ضعیف باشد، هم به نفع آنهاست به یک دبیرستان عادی بروند و با موفقیت‌های بهتر دوره دبیرستان را پشت سر بگذرانند، هم این امکان وجود دارد دانش‌آموز قویتری جای آنها را در دبیرستان بگیرد.

○ سؤالات کنکور ورودی سمپاد چگونه و به وسیله چه کسانی تهیه می‌شود؟

● مثل همه کنکورها توسط افراد خبره و با تجربه تهیه می‌شود. البته هر سال افراد جدیدی هم به همکاری دعوت می‌شوند که برخی از سؤالات طرح شده توسط این افراد هم ممکن است برگزیده شود و البته خود این افراد اطلاعی از اینکه سؤالاتشان جزء کنکور قرار خواهد گرفت، ندارند. از ذخیره سؤالات هم همه ساله تعداد بسیار معدودی انتخاب می‌شود که البته در این انتخاب نیز، تغییراتی داده می‌شود.

○ توانایی ذهنی بچه‌های «علامه‌حلی» از توانایی ذهنی دانش‌آموزان سایر مراکز بیشتر نیست، اما با توجه به امکانات خاص این مرکز و سطح علمی دبیران، موفقیت دانش‌آموزان این مرکز در سطوح مختلف علمی از سایر دانش‌آموزان بیشتر است.

● ما در ارتباط با «موفقیت‌های علمی» دانش‌آموزان نمی‌توانیم یک سویه و به یک عامل موفقیت نگاه کنیم. عوامل موفقیت عبارتند از: ۱. «توانمندی دانش‌آموز» ۲. «محیط آموزشی» و ۳. «پشتکار دانش‌آموز» در بخش «محیط آموزشی» تردیدی نیست که نقش «همکاران آموزشی» سمپاد و محیط مرکز، نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای است، ولی تنها عامل تعیین‌کننده نیست. برخی از همکاران سمپاد با تأسیس یک مجتمع آموزشی فوق پیشرفته و با میلیاردها تومان سرمایه‌گذاری و جذب کلیه کارکنان سابق مرکز، نتوانستند ادعای به وجود آوردن یک مرکز موفق، را به اثبات برسانند. از سوی دیگر در یک مرکز آموزشی سمپاد که موفقیت پی در پی المپیادهایش مدیون

دبیر زحمتکش آن مرکز بود، وقتی با ناسپاسی این المپیادیهای مغرور روبرو شد با افسردگی از ادامه تلاش خود خودداری نمود و عدم موفقیت سالهای بعد مرکز را رقم زد و با وجود این که رئیس سمپاد در همان تابستان، به صورت حضوری از این دبیر زحمتکش قدردانی نمود، ولی او دیگر انگیزه‌ای نداشت نتایج آن مرکز هم با وجود داشتن دانش آموز قوی به یک غروب کشیده شد که هنوز ادامه دارد. لذا در اینجا علاوه بر توانمندی دانش آموز، نقش یک دبیر فعال و زحمتکش نیز مشخص می‌شود.

در بعضی موارد هم تغییر «مدیریت مرکز» باعث عدم استمرار موفقیت دانش آموزان مرکز شده است چون در هم ریختگی در برنامه‌های مرکز بوجود آمد بدون حذف هیچگونه امکاناتی. بنابراین صرفاً نه امکانات، «دبیرستان البرز» را مجدداً دبیرستان البرز می‌کند، نه پولهای میلیاردی چند مرکز آموزشی خصوصی در تهران می‌تواند «علامه حلی» را از جایگاهش به پائین کشد. در حالی که تلاش مجموعه «مدرسه»، «دانش آموز» و «خانواده» در شهرستانها زمینه ساز درخشش عزیزان شهرستانی ما می‌شود.

اما حرف آخر اینکه «سمپاد» انتظار ندارد در گفتگوها و مصاحبه‌های دانش آموزان موفق سمپادی از «سمپاد» نامی ببرند، ولی بسیار نمک نشناسی می‌داند که زحمات کسانی که نردبان موفقیت آنها در طول چندین سال در راهیابی به مرحله کشوری شده‌اند، با غروری کاذب، نادیده انگاشته شود. هر چند تاریخ، همه‌گونه دانشمند و شبه دانشمند را در دل خود ثبت کرده است و آنانکه بنیادین برای هر سرزمینی می‌مانند باید اندیشه‌ای فراتر از هیجان زودگذر داشته باشند.

○ آیا بهتر نیست به جای «جذب استعدادها» و پخش آنها بعد از پرورششان، سمپاد اقدام به تأسیس

«دانشگاه سمپاد» بنماید؟

● در اساسنامه سمپاد برای تأسیس «دانشگاه» مشکلی وجود ندارد، ولی وقتی بهترین دانشگاه‌های ایران جولانگاه سمپادیهاست، چرا به دوباره کاری دست زنییم و در یک گوشه، کاری را شروع کنیم که نتیجه‌اش چندان هم معلوم نیست؟

